

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 93/2020-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. februára 2020 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA] – [REDAKČIA], zastúpenej advokátkou Mgr. Helenou Farkašovou, advokátska kancelária, Žerotínova bašta 1, Nové Zámky, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1, 2, 3 a 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práv podľa čl. 20 a čl. 47 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 129/2002 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. decembra 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA] – [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného

porušenia základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1, 2, 3 a 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práv podľa čl. 20 a čl. 47 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 129/2002 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že okresný súd uznesením č. k. 4 C 39/2019-218 z 28. októbra 2019 zastavil konanie o návrhu na obnovu konania (podaného za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, pozn.) pôvodne vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 4 C 129/2002 (t. j. na obnovu napadnutého konania). Po ustálenom skutkovom a právnom stave dospel okresný súd k záveru, že dôvody, ktoré sťažovateľka uvádzala v návrhu na obnovu konania, boli totožné s dôvodmi uvedenými v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 13 C 296/2008. Okresný súd tak konštatoval, že návrh sťažovateľky z 2. apríla 2014 vykazuje tie isté skutkové okolnosti, ako v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 296/2008. Z toho dôvodu okresný súd zastával názor, že ide o prekážku res iudicata, teda prekážku rozsúdenej veci, pretože ide o totožnosť strán, ako aj totožnosť uplatneného nároku, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, preto konanie z dôvodu tejto zákonnej prekážky zastavil, keďže išlo o neodstrániteľnú podmienku konania.

3. Sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti po rekapitulácii priebehu konania vedeného pred okresným súdom a Krajským súdom v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v sťažovateľkinej civilnej veci o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a priebehu nasledovného konania o návrhu na obnovu konania pred týmito súdmi uvádza, že je toho názoru, že v celom konaní na okresnom súde bol porušený zákon a sťažovateľkou označené ústavné práva predovšetkým tým, že okresný súd nebral do úvahy sťažovateľkou navrhnuté dôkazy preukazujúce podľa mienky sťažovateľky skutočnosti svedčiace v jej prospech ako vlastníka sporných nehnuteľností. Tieto predložené dôkazy okresný súd podľa názoru sťažovateľky nevyhodnotil jednotlivo a ani v príčinných súvislostiach.

3.1 Následne sťažovateľka v ústavnej sťažnosti rekapituluje (cituje) svoje tvrdenia uvádzané pred okresným súdom vo svojich výpovediach.

4. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné právo [REDAKOVANÉ], zaručené článkom 19 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR, článkom 20 ods. 1, 2, 3 a 5 Ústavy SR, článkom 46 ods. 1 Ústavy SR, článkom 47 ods. 3 Ústavy SR, článkom 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, článkom 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, článkom 8 ods. 1 a ods. 2 Európskeho dohovoru o ľudských právach, článkom 13 Európskeho dohovoru o ľudských právach, článkom 20 Charty základných práv európskej únie, článkom 47 ods. 1 a ods. 2 Charty základných práv európskej únie v konaní Okresného súdu v Nových Zámkoch pod číslom 4C/129/2002 porušené bolo.

Okresnému súdu Nové Zámky prikazuje v konaní vedenom pod číslom 4C/129/2002, aby obnovil stav pred porušením práva.

Okresný súd Nové Zámky je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia...“

II.

Relevantná právna úprava

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

6. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že sťažovateľka ku svojej ústavnej sťažnosti nepriložila kópiu označeného rozhodnutia okresného súdu (uznesenie č. k. 4 C 39/2019-218 z 28. októbra 2019 o zastavení konania o návrhu na povolenie obnovy konania) ani kópiu akéhokoľvek iného rozhodnutia okresného súdu vydaného v napadnutom konaní alebo súvisiacom konaní pred okresným súdom (požiadavka plynúca z § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde) a ani nijak inak nepreukázala (nepriložila iný dôkaz) porušenie ňou označených ústavných práv v napadnutom konaní.

6.1 Ústavný súd ďalej uvádza, že v ústavnej sťažnosti absentuje ústavnoprávne relevantná argumentácia a odôvodnenie namietaného porušenia v petite označených ústavných práv sťažovateľky (požiadavka plynúca z § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľka, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom – advokátom, odôvodnila ústavnú sťažnosť vyhlásením, podľa ktorého „*v celom konaní na okresnom súde porušený zákon a sťažovateľkou označené ústavné práva predovšetkým tým, že okresný súd nebral do úvahy sťažovateľkou navrhnuté dôkazy preukazujúce podľa mienky sťažovateľky skutočnosti svedčiace v jej prospech*“. Takéto odôvodnenie ústavnej sťažnosti však nezodpovedá zákonným požiadavkám na uvedenie argumentácie a odôvodnenia ústavnej sťažnosti (resp. odôvodnenia namietaného porušenia v petite označených ústavných práv), a to ani pri

maximalizácii materiálneho prístupu ústavného súdu k podanej ústavnej sťažnosti a jej obsahu. Ústavný súd nevie ani čiastkovo vydestilovať z obsahu ústavnej sťažnosti argumenty sťažovateľky ústavnorelevantne odôvodňujúce tvrdenie o porušení označených ústavných práv v napadnutom konaní okresného súdu.

6.2 Vzhľadom na prezentované závery ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

7. Ako obiter dictum ústavný súd dopĺňa, že sťažovateľku nevyzýval na doplnenie ústavnej sťažnosti, a to z dôvodu zachovania hospodárnosti a efektívnosti konania.

7.1 Ústavná sťažnosť by musela byť aj po potenciálnom doplnení ústavnej sťažnosti odmietnutá pre neprípustnosť, keďže vo veci obnovy konania vedenej pred okresným súdom bolo vydané uznesenie č. k. 4 C 39/2019-218 z 28. októbra 2019 o zastavení konania o návrhu na obnovu napadnutého konania, proti ktorému je podľa § 357 písm. a) Civilného sporového poriadku (ktorý je aplikovateľný na vec sťažovateľky podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku) prípustné odvolanie, o ktorom je oprávnený rozhodovať krajský súd.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. februára 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu